Quelle: http://manuscripta.at/?ID=1547
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

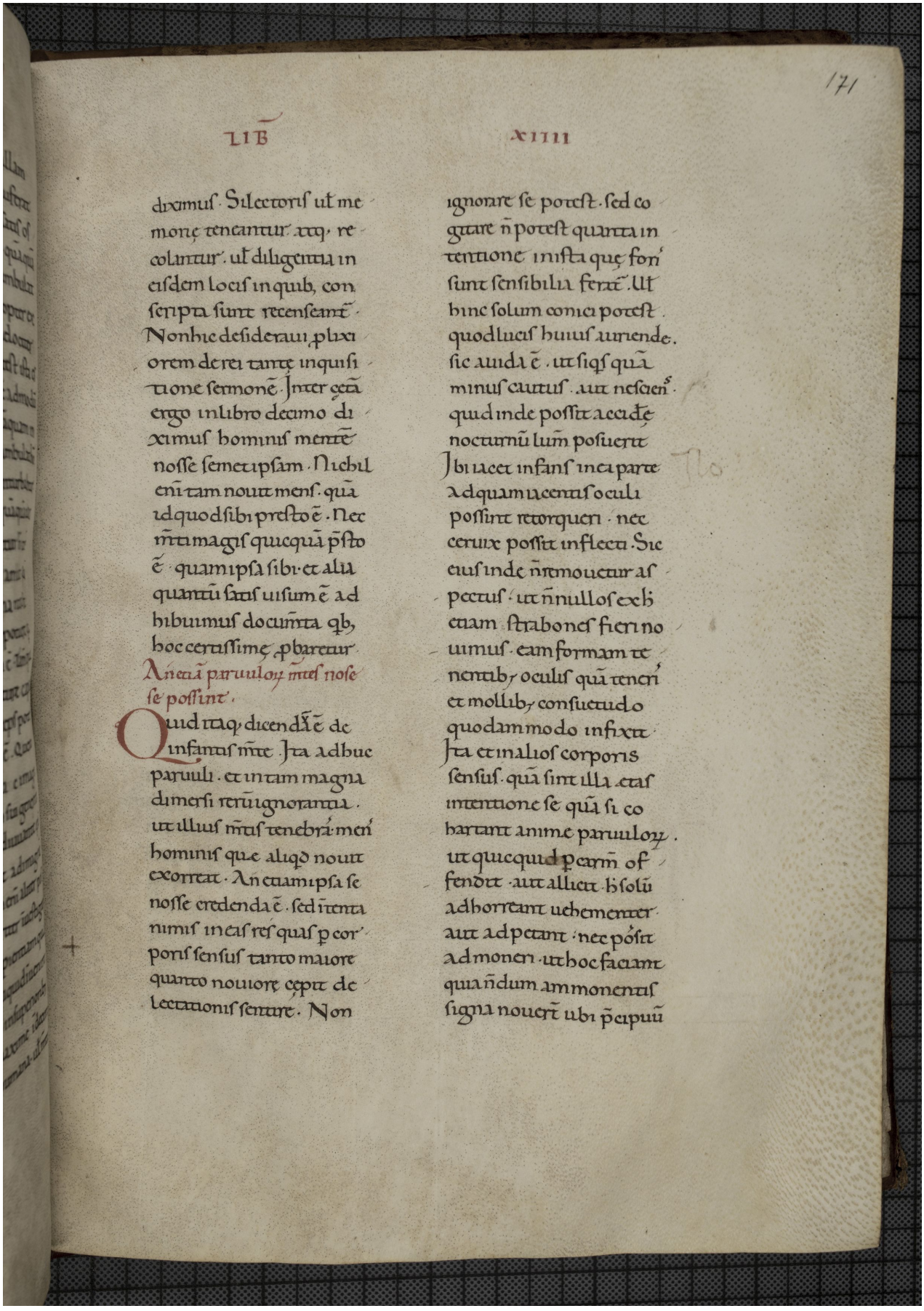

dicamus. Si lectoris ut me
morię teneantur. atq; re
colantur. ut diligentia in
eisdem locis in quib, con
scripta sunt recensean̄.
Non hic desideraui plixi
orem de rei tantę inquisi
tione sermonē. Inter cętā
ergo in libro decimo di
ximus hominis mentē
nosse semetipsam. Si nichil
enī tam nouit mens. quā
id quod sibi presto ē. Nec
mīa magis quicquā p̄sto
ē quam ipsa sibi. et alia
quantū sanis usum ē ad
hibuimus documēta qb,
hoc certissimę p̄bareatur.
An etiā paruulorū mēs nosse
se possint.

Quid itaq; dicendū ē de
infantis mēte. Ita adhuc
paruuli. et in tam magna
dimersi rerū ignorantia.
ut illius mīs tenebrā meī
hominis que aliqd nouit
excorreat. An etiam ipsa se
nosse credenda ē. sed intenta
nimis in eas res quas p cor
poris sensus tanto maiore
quanto notiore cępit de
lectationis sentire. Non
ignorare se potest. sed co
gitare n̄ potest quanta in
tentione inista quę fon̄
sunt sensibilia ferāt. Ut
hinc solum conici potest.
quod lucas huius aurienda.
sic audiā ē. ut siqs quā
minus cautus. aut nesciens
quid inde possit accidę
nocturnū lum̄ posuerit
Ibi iacet infans in ea parte
ad quam incautus oculi
possint retorqueri. nec
ceruix possit inflecti. Sic
eius inde n̄ remouetur as
pectus. ut n̄ nullos exhi
beam strabones fieri no
uimus. eam formam te
nerīs oculis quā teneri
et mollibꝫ consuetudo
quodammodo infixit.
Ita et in alios corporis
sensus. quā sint illa etas
intentione se quā si co
harctant animę paruulorū.
ut quicquid p carnē of
fendit. aut allicit. hīs solū
abhorreant uehementer.
aut adpetant. nec posse
admoneri. ut hoc faciant
quia n̄dum admonentis
signa nouerīt ubi p̄cipuū